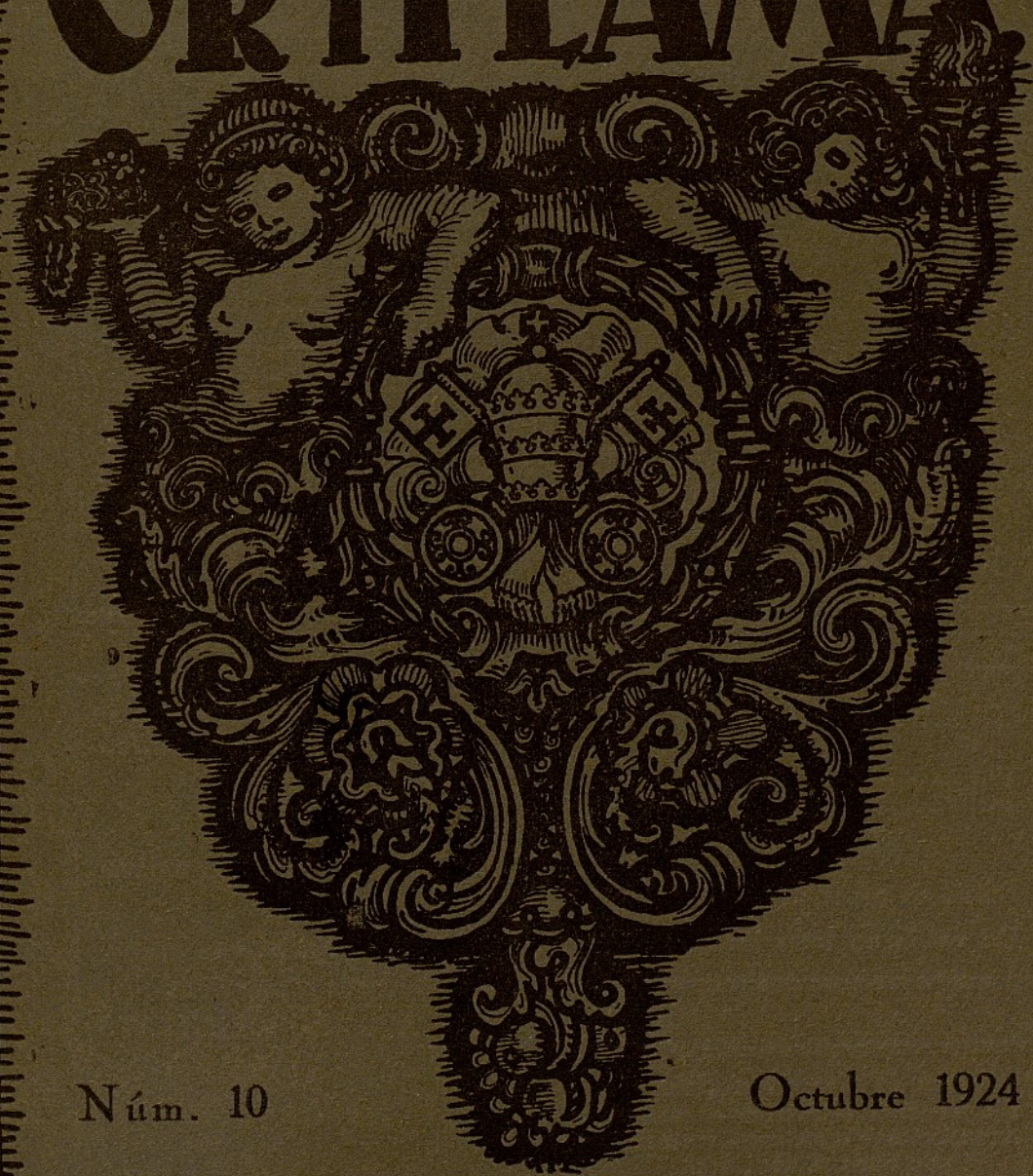

ORiFLAMA

Núm. 10

Octubre 1924

BUTLLETI PORTAVEU DEL CENTRE
MORAL INSTRUCTIU DE GRÀCIA

TELXITS I ESTAMPATS DE
TOTES CLASSES
TROSSOS AL PES
VENDES AL MAJOR DETALL

II II

Enric Iglesias

II II

MENENDEZ PELAYO, 88

TELÉFON 12 G.

GRACIA :-: BARCELONA

CAFÉS TORREFACTES

MARACAIBO

CASA CENTRAL:

Salmerón, 124 (cantonada Montseny)

SUCURSALS:

Menéndez Pelayo, 128 i Vallfogona, 2
Travessera, 127 (prop del mercat)
València, 183 (xamirà Aribau)

Rambla, 19. - Sabadell
Gavatxons, 2. - Terrassa
Muralla del Carme, 7. - Manresa

La Casa Central obsequiarà a tot comprador de 100 grams de cafè, que presenti aquesta Revista, amb una capsa de pastilles de cafè amb llet, marca «El Explorador» (Logroño).

DIVUIT POEMES
DE
JAUME ROSQUELLAS I ALESSAN

Preu: 3 ptes.

Edició en paper de fil: 15 ptes.

De venda en totes les llibreries

JOSEP BATLLE
FLORICULTOR

Especialitat en rams per a núvia

Corones

Flors selectes

Adornos per a salons

TOT A PREUS LIMITATS

Passeig de Gràcia, 105

(abans Diagonal, 393)

BARCELONA - GRÀCIA

DIBUIXOS :: BRODATS :: CALATS A MA
I A MAQUINA :: PUNTES :: PLISSES
ACORDEONATS :: PICATS :: FORRERIA
DE BOTONS, ETC., ETC.

Pilar A. de Genesca

DIBUIXANT

Montseny, 25 (junt a Salmerón) GRACIA

Mobles Renaixement de Mallorca

Art Religiós Imatges

Grans tallers de Pintura

DECORACIÓ

Mobiliaris d'estil
per a grans empreses
Despatxos
Menjadors
Dormitoris
Rebedors

per a tots els gustos, del més senzill
al més exigent, dintre l'estil de nos-
tra especialitat

Imatgeria
Restauracions d'antiguitats
Daurats
Esmalts
Altars
Cornucòpies
i tota mena d'imitacions a marfil,
bronze o marbre.

M. JULIÀ

C. FIGUERAS

Menéndez i Pelayo, 138

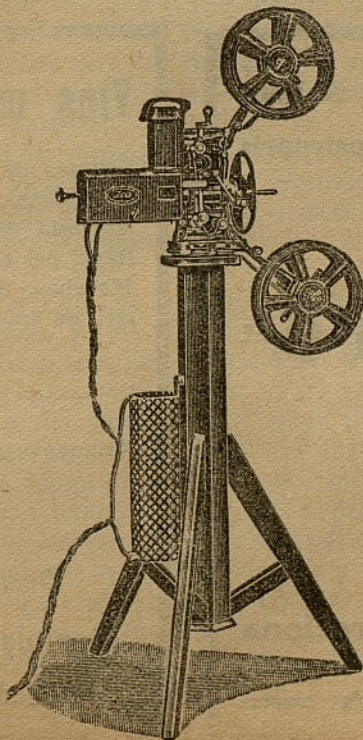
CINES

les millors
marques
a preus
econòmics

*

Tota mena
d'accessoris
i treballs
de laboratori

CASA
CUYÁS

MAQUINES FOTOGRAFIQUES

des de
20 ptes.

*

Portal de l'Angel, 11
BARCELONA

GRANS MAGATZEMS

Les Amèriques

de Farran, Martí, Trilla i C.^{la}

Salmerón, 47 - Telèfon 2362 G.

Realització de totes les
Novetats d'istiu
a preus verament barats

.....

Gran exposició i venda
de GENERES BLANCS
a preus de Fàbrica

.....

Llençols, Manteleries, Draps de cuina,
Mocadors, Madapolans, Cambrai.

TOT BO I BARATO

JOSEP ALBERICH

Carrer Francesc Giner, 22

Antiga casa especialitzada en la
col·locació i tall d'estores i catifes.

Assortit de carpets del país i es-
trangers i de tot ço pertanyent al
ram d'esparteria.

Dipòsit de persianes

Impremta

Relleus

Litografia

Mostruaris

Sabadell i C.^{la}

S. en C.

Clarís 24

Telèf. 1964 A.

Barcelona

==== Llibres ratllats ====

Vins marca CLARIANA

Selectes de taula, de Jerez, Màlaga,
Valdepeñas, Gloria, Estil Sauternes,
Malvasia de Sitges, Moscatell Rico,
Ranci per a malalts, Garnatxa Añejo,
Macabeu, Sublime, Manzanilla, etc.,
etc., en ampelles, garrafons, i barrils.

.....

Xampanys i licors a preus avantatjosos

.....

Despatx a Barcelona

Rambla de Catalunya, 95

Telèfon 3257 A.

OR I FLAMA

BUTLLETÍ - PORTAVEU
DEL CENTRE MORAL
INSTRUCTIU DE GRACIA
CASA SOCIAL:
ROS DE OLANO, 719
BARCELONA

Núm. 10

ANY 1924

OCTUBRE

EL CANT DEL POBLE A L'ESGLÉSIA

El cant de l'Església és obligatori a tots els cristians. Ho diuen clarament i precisa les belles paraules del Salm: *Laudate Dominum omnes gentes*, lloeu el Senyor totes les gentes. Són innumbrables els llocs dels llibres sants que fan referència a la necessitat del cant col·lectiu com a mitjà d'elevació espiritual i de mutual perfeccionament.

Sant Pau ho recomanava dalerosament als seus deixebles amb aquestes paraules: "Germans, enfervoriteu-vos els uns als altres amb salms, amb himnes i amb cànctics espirituals, cantant i salmejant al Senyor en els vostres cors".

L'Església Catòlica, per mitjà dels seus representants en la terra, ho ha repetit mantes vegades, manant la participació activa dels cristians en les sublimes cerimònies litúrgiques. Així, doncs, ningú per cap concepte pot excusar-se del compliment d'aquest deure sagrat. El cant de l'Església és una funció pròpia dels cristians. No cal que a ningú l'inquieti la temença de no saber-se prou apte per a acomplir dignament el precepte del cant, considerant-se mancat de condicions naturals i de coneixements suficients, car l'Església, bona mare, no fóra gosada de manar als seus fills ço que fos excessiu a llurs forces i que com cosa natural no pogués ésser acomplert. Quan l'Església així ho ha manat és lluny de

dubte que tot fidel és proveït de les condicions indispensables per a esdevenir un cantaire perfecte, una veu humil i vibrant de l'unissonal concert, una nota més del clam fervorós del poble que prega cantant.

Cal que tots els cristians es captinguin d'aquesta veritat esmenant rutines i reclamant el lloc que de dret els pertoca en les funcions litúrgiques de l'església. Per poc que hom hi pari esment fàcilment sabrà veure que les nostres solemnitats religioses són ben allunyades del que en realitat haurien d'ésser. Els fidels assisteixen als actes oficials de l'Església acomplint el paper de simples espectadors, com si les sublims i augustes cerimònies que es celebren a l'altar no fossin fetes per a ells, com si la veu del ministre de Déu no anés endreçada a tota la cristiana assemblea amb paraula viva i penetrant, desvetlladora d'espirituals fervors i rublerta d'eficàcia i de sentit d'eternitat.

Cal confessar que és cosa trista l'espectacle de les nostres esglésies en l'hora de celebrar-s'hi les funcions religioses, sobretot en la Missa major, tan oblidada i tan mancada d'assistència, i de la qual els fidels no saben assaborir les bel·leses per la manca de llur participació activa en els cants litúrgics. El cant, que hauria de constituir el més fort i eficaç mitjà d'acostament del poble a l'altar i a la comprensió del sentit de la litúrgia, és considerat ben sovint com cosa secundària, executat per un cor o capella de música amb més o menys perfecció, però considerant sempre els fidels com simples oients o espectadors.

Així els mots que el sacerdot dirigeix al poble fidel no assoleixen pas el sentit i l'eficàcia que tindrien si fossin contestats amb el clam fervent i unànim de tota l'assemblea congregada al peu de l'altar. La mateixa senzilla i amorosa salutació que el sacerdot fa cantant als fidels tantes vegades durant la Missa major, *el Senyor sia amb vosaltres*, quin altre relleu i grandiositat no pendria si de tots els llavis en sortís alhora la humil i fèrvida resposta: *I amb el teu esperit*. Quina correntia tan viva de germanor hi hauria entre el ministre de Déu i els fidels. Com devindrien així, vius i entenedors els diàlegs que tant sovintegen en la santa Missa i com penetraria ben endintre de l'ànima el sentit dels textos sagrats.

Oi més, cal considerar la força d'exemplaritat i d'atracció que exerceix el cant en les ànimes, perquè el

cant collectiu acosta, agermana, fon els sentiments, fa una la pregària que pren més força i volada i obté més fàcilment de Déu les mercès necessàries. Perxò l'Església ens ensenya a pregar sempre en plural: *Oremus, prequem*. Fins el sacerdot en adreçar-se a l'Altíssim ho fa també en nom de tots els fidels. Es, doncs, de llei i de raó que aquests s'hi sentin interessats i activament i fervorosa hi prenguin la part que els pertoca.

En molts indrets de fora de casa la pràctica del cant collectiu ha esdevingut ja de molt temps cosa normal i indispensable en tota solemnitat religiosa, arribant a voltes en l'execució a un grau de perfeccionament que és l'admiració dels intelligents i deis paladars més refinats en matèries artístiques. I és cert que aquest noble costum dóna una major sensació de seriositat i de respecte a la casa del Senyor i s'imposa al visitant amb la força de l'exemple que li fa enyorar per a casa seva una pràctica tan bella.

Bé és cert que entre nosaltres s'han fet ben meritoris assaigs en aquest sentit i que d'un temps ençà, força s'ha guanyat. Més cal confessar que som encara bon xic allunyats del que representa el veritable ideal. La rutina encara continua mestressa i senyora i per mil conceptes els cristians són allunyats del cant collectiu. És corrent encara l'erro de creure que no pot haver-hi veritable solemnitat si les nostres funcions no són fetes a base de veus cridaneres i d'instruments sorollosos. Hom no ha sabut arribar a capir que no hi ha festa tan esplendorosa com aquella en la qual tot el poble diu cantant els seus afectes, les seves joies, les seves amargors, amb unitat de sentiments i de pregàries; que així com és una la fe de tots, és expressada amb el mateix cant únic, unissonal i estès per tota la cristianitat.

Perxò creiem que tot el que es faci en bé del cant popular a l'església, serà poc. Cant popular que vol dir cant de tots, perquè a l'església tots els cristians són poble, els pobres i els rics, els savis i els ignorants, els joves i els vells, tots per obligació han de formar part del poble cantaire amb fervor i entusiasme, amb fermesa i convenciment. I aquest cant del poble deu ressonar sempre en els nostres temples, tant en les festes senzilles com en les més grans solemnitats. Així seran complertes dignament les paraules del salm: *lloeu el Senyor totes les gents*.

FRANCESC BALDELLÓ, PVRE.

INDICADOR LITÚRGIC

EL ROSARI I LA LITURGIA

De vegades un hom s'escalfa parlant de litúrgia i és aleshores que un d'aquests terrossos de glaç que voldrien ésser tinguts per espill d'homes assenyats et surten amb allò que, segons nosaltres, els ardis de la pietat litúrgica, durant una colla de segles, ningú no ha fet res de bo en ço d'encomanar-se a Déu, perquè no hi érem nosaltres, els que havem descobert que la manera més digna de pregar era de fer-ho emprant les fórmules oficials que porten els llibres litúrgics de la Santa Església.

De la feina que han fet i que estan fent els que s'encomanen a Déu, no és cosa que ara com ara n'estigui passant gaire ànsia; el que cal és gent que pregui i que pregui *en nom del Crist*, car fent-ho així el món serà canviat, puix que les pregàries endreçades al Pare *en nom del Crist* mai no seran desoïdes. Nosaltres només diem i tan de bo que no hi haguessin tantes orelles balbes, que els qui pregunten segons l'esperit de la Santa Església tenen la seguretat de pregar en nom del Crist i que la Santa Església ens palesa el seu esperit en les comprenedores fórmules que poc a poc, un segle darrera l'altre, ha anat recollint en el missal, el breviari, el ritual i el pontifical, això és, en els llibres destinats a l'execució dels actes que comprenen la vida oficial de l'Església en el compliment de la seva missió de santificadora de la Humanitat.

Després direm una altra cosa i és que els que han fet més bona feina en ço d'encomanar-se a Déu Nostre Senyor han estat els que més de la vora han tingut presents, en la llur manera de pregar, les fórmules oficials de la Sta. Església i això volem posar-ho ben clar fixant-nos una mica en aquesta devoció tan estimada del poble cristià, la devoció del Sant Rosari.

Provar l'amor del poble cristià envers el Sant Rosari és la cosa més fàcil del món, i les ganes que té el Sant Pare que tots els cristians hi estiguin ben afectats res no ho demostra tant com el fet que el mes del Roser sigui celebrat a tot el món per especial ordinació pontificia.

A nosaltres el que ens convé és que tothom estigui convençut que el rosari és d'inspiració fonament litúrgica.

Per merèixer el nom de litúrgica una pràctica de pietat, ha de revestir un caràcter oficial que la faci de profit immediat a tota la collectivitat, ha de tenir com a objecte preferent la glorificació de Déu, per mitjançeria de Nostre Senyor Jesucrist vivint i regnant amb el Pare amb unitat de naturalesa amb l'Esperit Sant per tots els segles dels segles, ha d'emprar fórmules adoptades per la Santa Església en la pregària pública i encara hi podríem afegir que aqueixes fórmules han d'estar arrançades de manera que retregui la que podríem anomenar estètica de la Santa Litúrgia.

Em sembla que ja no podem exigir més condicions, almenys no me n'acuden més.

Tots coneixem el Sant Rosari, sabem qui el recomana i en fa l'elogi, sabem que tot ell és un acte d'adoració al misteri inefable de l'Encarnació del Verb, en coneixem les fórmules, verament sublims: el Pare Nostre i l'Ave Maria, i per tal que no quedi cap dubte de quin esperit ha inspirat aqueixa devoció admirable, la seva estructura, la seva estètica, ens recorda una de les fórmules més boniques de pregar que arreconades al breviari hauria perillat de caure en total oblit si el Sant Rosari no ens en fes memòria i no en renovellés constantment la seva íntima eficàcia.

La fórmula típica de la del Sant Rosari són els quinze salms anomenats graduals que el Breviari porta després de l'Ofici de Morts. Aquests quinze salms estan distribuïts en tres grups de cinc. Els primers cinc salms són els 119, el 120, el 121, el 122 i el 123, després de cada salm hom diu *Requiem aeternam...* i acabats tots hi ha l'oració *Absolve, quaesumus, Domine*, en sufragi de les ànimes del Purgatori. El segon grup està format dels salms 124, 125, 126, 127 i 128, ací i en el darrer grup els salms s'acaben amb el *Gloria Patri* i aquesta part de la pregària és per a nosaltres mateixos, pobres pecadors, que amb els versets corresponents reclamem la misericòrdia divina amb l'oració *Deus cui proprium est miserere semper et parcere...* El terç grup consta dels salms 129, 130, 131, 132 i 133. Amb aquest salms ja demanem amor de Déu. Es digne d'ésser copiada i traduïda l'oració *Praetende, Domine. Allargueu, Senyor, a vostres servents i serventes la dreta de*

l'auxili celestial; per tal que mai no els falti cor de cercar-vos i merèixer assolir el que dignament us demanaran. Pel Crist Nostre Senyor. Amen.

En el Sant Rosari els salms han estat substituïts pel Pare Nostre, deu Ave Maries i el Gloria Patri. Aqueixa substitució no és gens estranya, és un recurs habitual de la Santa Església sempre que vol associar a l'acció litúrgica persones que difícilment podrien manejar el breviari; així veiem com els religiosos llecs tenen mudada l'obligació de recitar les Hores Canòniques per un nombre determinat de Pare Nostres, tants per cada una d'aquelles Hores.

En el rosari com en els salms graduals tenim tres grups de cinc denes, amb la particularitat que així com els salms es distingeixen pel seu íntim significat, en el rosari distingim una dena de l'altra per la contemplació d'un misteri de la vida del Bon Jesús, amb la qual cosa renovellem a cada dena el fervor i la intenció: si bé ens hi fixem, la regular successió de Pare Nostres i Aves Maries té un caient de salm que convida a pregar en companyia, a pregar alternant, així com ho fem en salmejar.

No cal dir que així com recitant els salms graduals recorrem tots els graus de la vida cristiana i pugem del Purgatori fins al Cel, així mateix ho fem amb el Sant Rosari seguint el Crist des del més pregon dels llims on baixà després de mort fins al Cel on regna gloriós a la dreta del Pare Totpoderós.

Cal fer notar que amb tot i aqueixa conformació d'estructura, el Sant Rosari té una fesomia pròpia, de manera que no voldríem de cap manera que hi hagués algú que arribés a pensar que el Sant Rosari no és més que una simple substitució dels salms graduals. El Sant Rosari és un homenatge fet al misteri fonamental de la vida cristiana, l'Encarnació, organitzat per l'estil dels salms graduals; i ha estat organitzat per l'estil dels salms graduals precisament pel caràcter eminentment marià que té la devoció del Sant Rosari. Els contemplatius han percebut delits inefables meditant els salms graduals d'ençà que la Verge Nena va emmellar-los, passant-los per la seva graciosa boqueta, quan els recitava tot pujant els XV graons del temple de Jerusalem aquell dia de la seva Presentació.

Ens hem estès una mica estudiant l'estructura del Sant Rosari i comparant-la amb la dels salms graduals

per tal que tothom pogués quedar ben convençut de fins a quin punt la Reina de les devocions indulgenciades és fillola de la Santa Litúrgia. El caràcter, doncs, de litúrgica li ve a la devoció del Sant Rosari de reunir totes les condicions que hem assenyalat abans per a donar a una devoció el qualificatiu de tal.

Prou s'hi veu la mà de Déu en la direcció de tots els esdeveniments; molts creuen que en recomanar a Sant Domènec la devoció del rosari la Mare de Déu només mostrava ànsia dels perills que tenia la santa Església de part dels enemics de fora: els heretges, els cismàtics i els infidels i del que hem dit podriem deduir que més en passava dels perills que podia tenir de part dels enemics interiors, la tebiesa, la superficialitat, el desorientament en les pràctiques de pietat. Es veritat que els Fra-Predicadors, en rebre de Déu el dipòsit de la doctrina tomista, rebien l'encàrrec de vetllar perquè no faltés a l'oració cristiana la unció suauíssima d'origen legítimament litúrgic.

El Rosari i la litúrgia!

El temple més litúrgic que hom està construint a casa nostra i potser en el món, és un rosari de pedra picada. El temple de la Sagrada Família ens guardarà de mentir.

L'associació més típicament litúrgica, la Schola Cantorum de Terrassa, viu a redós de l'altar del Roser.

Ningú no frueix de les dolçors d'un rosari ben passat com en aquells temples on la litúrgia és estimada i honorada per actives participacions, de clergues i fidels. Testimonis la nostra parròquia de Jesús, Santa Madrona, la capella del Palau, etc.

Si valgués a parlar de mi, podria retreure les estones de cel passades al rosari de després de vespres que hi ha, totes les festes del mes d'octubre, a Sant Felip.

JOAQUIM SERRA, PVRE. DE L'ORATORI

FESTES DEL POBLE

MARE DE DEU DEL ROSER

Quan l'octubre comença de comptar els seus dies amb una lleu tremolor d'ocell, cada estel del cel es converteix en una rosa, i cada rosa de la terra brilla com un estel.

Perquè amb una llum divina ha vingut cap a nosaltres aquella Santa Senyora, que portava dins sos braços el més piadós Roser. Així ho diuen els Goigs:

Déu plantà dins Vós, Senyora
lo Roser molt excellent,
quan vos féu mereixedora
de concebre'l purament,
donant fe al Missatger
que del cel vos trametia,
Déu lo Pare que volia
fósseu Mare del Roser.

El cor del poble, fort i amorós alhora, salta de joia amb una alegria tota pura, davant d'aquest misteri tan generós i clama transportat:

Vostres goigs amb gran plaer
cantarem Verge Maria
puix la Vostra Senyoria
és la Verge del Roser.

I aquest cant que el poble entona *amb gran plaer* és l'alabança perpètua de Maria, és el Psalteri de la gran lloança, és el Rosari, corona eterna de la Santa Rosa, Mare del més bell Roser.

Per això la nostra terra, que en el recó més amagat de la seva ànima serva, gràcies a Déu, la dolcesa exquisida de l'antiga humil pietat, encara avui quan el sol ha caigut en la muntanya, despenja suaument el sant rosari, i va passant els grans...

I quan enfredorit arriba el mes d'octubre portant damunt del cor el Roser que Maria esguarda des del Cel, cada llar a la nit és com una estelada de cinc roses i cada temple al matí és com un roser de quinze estels.

MARIA DELS ANGELS GARRIGA DE MATA

ELS PRIMERS FREDS...

Els primers freds han lliscat per la vinya
i el pàmpol verd s'ha tornat color d'or.
Riu dalt dels pins, ben oberta, la pinya
que encara penja del tronc, com un cor.

D'ací d'allà voleiant, va la fulla
recargolant-se a l'empenta del vent.
La boira, baixa, es mastega i remulla.
L'aire que hbla té un so de lament.

Ara els camps gerds han donat la collita
i extenuats d'un tan llarg fecundà,
clouen l'entranya, assolida la fita
d'emplenà el mon de viandes i pa.

Ara les serres es tornen daurades
i l'olivera ha perdut tot l'argent,
i, bosc endins, ja no hi canten les fades,
ni la campana repica, plaent.

Ara la mar ja no llepa la platja
amb l'unció d'aquell temps de l'estiu,
ni de la vela reflexa l'imatge,
ni la blavor de l'onada és tan viu.

Ara les urbs s'han tornat fredoliques
i les finestres s'han clos, com un ull,
i a corgelar-se comença, en les piques,
l'aigua que queia del bec, com un rull.

Ara la pluja — tupida cortina —
baixa del cel amb un ritme insistent,
i es torna roja la galta més fina
i esdevé freda la pell més ardent.

Ara només s'ou el vent que remuga,
i algun ocell que brunzeix, bo i fugint...
Ara és el temps que en la faç neix l'arruga,
i l'hom voldria tornar a ésser nin!

JAUME ROSQUELLAS I ALESSAN

Setembre 1924.

L A N O S T R A T A S C A

V I D A E S C O L A R

Un nou curs s'és començat des del primer dia de setembre. Torna a remorejar dins del Centre l'activitat dels menuts que amb el paquet de llibres entren i surten, cançonegen i juguen per l'entrada i corredor. Com cada any, el vell prestigi de les Escoles del Centre Moral omple ben aviat els registres de matrícula. La classe que es nodreix més aviat és la de pàrvuls. L'ordenació definitiva, però, no començarà a ésser vigent fins a primer d'octubre, després d'un mes d'experimentació i preparació de la cultura dels nois.

Poques variacions ha experimentat el règim escolar de les quals calgui assabentar els nostres lectors. Ha cessat en el càrrec de professor el Rnd. M. Antoni Bonet, per reclamar la seva atenció altres afers personals que li impediend dedicar-se simultàniament al govern d'una de les nostres classes. Bo i planyent-se la Junta de veure's privada de l'encertadíssima cooperació de tan digne professor, li plau fer constar que continuarà sempre de la casa i en els nois el bon record de la seva gestió, i que és goig per nosaltres veure'l freqüentar el Centre, visitant els nois i continuant les antigues relacions. En substitució seva ha estat nomenat professor el senyor Amadeu Savoia, en la direcció del qual trobaran els nois el mateix guiatge moral i didàctic, ferm i dolç alhora, tradició de la casa, més afinada encara pel professorat actual, i que és el més gran mitjà d'induir els nois a l'amor al treball intel·lectual, de fer-los dòcils a l'acció educativa i des-

vetllar-los simpatia per a les obres i persones del Centre.

No hi ha hagut variació en el professorat de les altres aules. S'han reduït a dues les classes de nit, per tal que en els dies en què hi ha classe de francès, no es destorbin mútuament, sinó que cada grup resti en el seu local independent. Per aquest motiu les classes de francès de l'*Alliance* es donaran a l'aula major. Ha estat molt ben rebuda la reforma de constituir socis de la "Joventut" del Centre tots els alumnes majors de 10 anys, influïnt notablement aquest caràcter en la major disciplina i interès per la casa que van adquirint els alumnes. Els resultats, però, d'aquesta nova organització no es podran obtenir fins que quedi enllestida la sala on tindrà la seu oficial el grup de "Joventut" puix aleshores l'organització de les fitxes personals, la regularitat de les reunions i el bon ordre en la distribució de tasques permetrà al novell grup l'activitat metòdica base de cohesió i eficàcia de les corporacions. Hi ha molt viu interès que l'estatge social de la nostra "Joventut" s'adigui completament amb la finalitat que es persegueix amb la constitució del grup; ço és amoblat amb armaris independents per a les diferents seccions, decorat amb elegància i caràcter, tot ell delicat, senyoriuol i acadèmic, declarant per la seva composició i utilitatge la finalitat educadora i instructiva a què està destinat. Segurament que en rebre els nostres lectors aquest número de la Revista, estarà ja acabat, vista l'activitat amb què s'hi treballa en aquest dies darrers de setembre mentre escrivim les presents notes.

I ens plau poder dir que hi ha moltes probabilitats que aquest nou local s'inauguri amb un curs superior de Religió per a joves. Un grup de joves de carrera els uns, de professió comercial o industrial els altres, impulsats principalment per uns dels col·laboradors més valuosos de la nostra Revista i devots de l'estudi seriós, creuen que el nostre casal és a propòsit perquè classes d'aquest caràcter assoleixin eficàcia i exemplaritat. I nosaltres ho havem encoratjat amb profunda efusió. Temps ha que ens dol que mentre al Centre hi ha tothora classes de tot, no n'hi hagi de la Ciència de la Vida. Semblaria molts cops que aquí s'estudia tot menys l'únic necessari, o que això només ho estudien els nois petits. Beneïda, doncs, sia l'hora en què els joves es decideixen a ESTUDIAR la doctrina, la Religió de Crist. D'aquest projecte, però, no en podem fer una propaganda general, perquè una de les bases és que sia per a un nombre reduït de matriculats, compromesos a l'assistència assídua, a l'estudi de les qüestions assenyalades, i a respondre a les qüestions proposades pel professor. Versarà sobre la vida de Nostre Senyor Jesucrist, adoptant per llibre de text la traducció catalana dels quatre Evangelis. Hi haurà dues classes setmanals durant tres mesos. Indubtablement que en realitzar-se aportarà una forta col·laboració literària al nostre Butlletí. Déu vulgui beneir-ho per tal que els cursos acadèmics de Religió, poguessin ser una cosa normal al nostre Centre, on vingués a nodrir-se el jovent cristià que té consciència de la necessitat d'una solidesa doctrinal per mantenir el criteri cristià en mig dels tràngols de la vida.

Orfeó Montserrat

Activitat

Ha retornat a Barcelona el Director d'aquesta Secció el nostre bon amic N'Antoni Pérez Moya, donant per acabada la llicència que li fou concedida per al mes de setembre per tal que pogués fruit del merescut descans estival. Amb aqueix motiu l'Orfeó ha començat ja a reprendre tota la seva activitat en els assaigs preparant la nova campanya de tardor i hivern, per a la qual s'estan organitzant belles sessions artístiques, que oportunament anunciarem als nostres lectors.

Les obres del Mestre Pérez

Són molts ja els orfeons de Catalunya i mestres d'entitats corals que assabentats de l'edició que de les obres del Mestre Pérez està duent a terme l'Orfeó Montserrat i coneixedors de la valor artística de les produccions del nostre Director, s'adrecen constantment a aquesta Secció sol·licitant l'adquisició de partitures i partícels de *El maridet*, *La nina bella* i *La mal maridada*, ja sortides de l'estampa.

Per a la demanda de les dites obres només ha calgut la lectura de la següent lletra que l'Orfeó està trametent als orfeons i entitats corals:

"Molt Sr. nostre: L'Orfeó Montserrat del Centre Moral Instructiu de Gràcia, atenent a la manca d'obres per a renovar el repertori dels orfeons de Catalunya, el qual si bé és extens es troba encara mancat d'obres de relativa simplicitat a l'abast de tots els orfeons — molts dels quals no es troben amb prou forces encara per emprendre l'estudi de grans

obres plenes de dificultats que després de llarg temps difícilment poden assolir una perfecta exexecució—, ha determinat editar les obres del nostre Mestre N'Antoni Pérez Moya.

No cal dir que totes elles estan exemptes de grosses dificultats, com ho demostren les ja editades, que sens dubte figuren en el repertori del vostre Orfeó.

L'edició autògrafa de nostre Mestre ha començat a sortir amb les cançons populars *El maridet*, *La nina bella* i *La mal maridada*, tenint-ne ja una altra sèrie que anirà sortint periòdicament. La partitura està bellament impresa amb una artística portada allegòrica deguda a la ploma del conegut dibuixant En Josep M.ª Castellar, i les partícels són tirades en immillorable paper de l'anomenat *de solfa*, la qual cosa hem feta per tal que no sigui carregós als orfeons en tenir de renovar les partícels, puix les impreses en paper corrent tenen molt poca durada.

El preu de les partitures és de 4 pesetes cada una i de 0'25 les partícels.

Per encàrrecs a l'Orfeó Montserrat, Ros de Olano, 7 i 9, i a casa del Mestre Pérez, Avinyó, 29, 3.er; per la venda al detall a la "Llibreria Montserrat", carrer de Ferran, 43."

No ens sorprèn l'èxit d'aquesta edició, que ja havíem previst de bell antuvi car, àdhuc deixant de banda la valor artística d'aquestes harmonitzacions, prou conegudes i aplaudides arreu — no hi ha gairebé a Catalunya orfeó que no les tingui en repertori — perquè n'hàgim de fer aquí l'elogi, són innegables els avantatges que reporta als orfeons l'adquisició d'aquestes partitures per la seva presentació acuradíssima, estampació clara i nítida sobre paper de qualitat superior com no és gaire freqüent trobar en edicions musicals, podent-se, demés, ad-

quirir a part quantes partícels soltes es necessitin de cada corda, impreses així mateix sobre paper resistent i immillorable, la qual cosa resulta un bon estalvi de temps i econòmic donats els preus ínfims a què es faciliten.

Ens plau força poder felicitar la Junta d'aquesta Secció i l'amic Pérez per aquest èxit tan falaguer.

A l'avanzada edat de 83 anys el dia 19 del passat agost morí en la pau del Senyor En Pere Nogués i Arnal, després de rebuts el Sants Sagraments amb devoció exemplar.

A tota la seva família i especialment al seu fill En Joaquim, nostre bon amic, solista de l'Orfeó Montserrat, els acompanyem en sa pena i els desitgem una santa resignació cristiana, tot demanant als nostres lectors una oració per l'etern descans de l'ànima del difunt. R. I. P.

Secció de Declamació

Amb ocasió de la visita de germanor que la notable Secció de Teatre del Centre Social de Tarrasa farà a la nostra Secció de Declamació, el primer diumenge dia 5 d'aquest mes, tindrà lloc en el nostre Saló-teatre una extraordinària representació a càrrec dels elements que componen l'acreditada Secció de Teatre de la Societat germana, posant en escena l'emocionant drama històric en 3 actes: *Huc, lo pastor* i la divertida comèdia en un acte: *Parlant... la gent s'embolica*.

Benvinguts sien els nostres bons amics del Centre Social de Tarrasa, als quals

desitgem que llur curta estada al nostre Casal els sigui ben agraïda.

La nostra Secció de Declamació té, demés de l'anterior, organitzades les següents festes:

Dia 12. — Selecta Sessió de Cine, projectant-se un interessant i escollit programa de pel·lícules.

Dia 19. — Sessió de Teatre. Programa còmic. *Les orelles de don Pau*, sàinet en 1 acte, i *La posada de Pratorraso*, comèdia bufa en 3 actes.

Dia 1.er de novembre, festivitat de Tots Sants. — Programa extraordinàriament còmic: *Las grandes fortunas*, comèdia en 3 actes que obtingué excepcional acceptació en la temporada anterior.

Estrena del sàinet de gran broma en un acte: *Nit d'ànimes*.

Els encàrrecs d'invitacions es rebran els dies i hores ja anunciats.

Nota. — Es fa present als senyors socis que serà indispensable exhibir el rebut del darrer mes per tenir dret a entrar a la sala del teatre mentre es celebri algun espectacle.

Secció de Beneficència

Es prega als senyor socis de la secció que quan tinguin l'encàrrec de repartir bons a les famílies necessitades, procurin fer-ho amb tota la rapidesa possible, fent-se càrrec de la impaciència amb què els esperen les famílies pobres.

Prega també el senyor Parera que fem públic el seu agraïment per l'atenció que visitant-lo tingueren envers ell el President i el Secretari d'aquesta Secció.

Juventut del Centre

S'invita a tots els socis menors de 25 anys i en general a tots els joves de Gràcia que sentin simpatia pel Centre a una reunió que tindrà lloc el dia 12 d'octubre a dos quarts de dotze, al Centre, per procedir a la lectura del Reglament aprovat i anar a la constitució definitiva de la Junta i de les Seccions.

NOTICIARI

En la Junta Directiva del 21 d'agost foren admesos un soci protector i vuit socis actius.

El soci actiu Antoni Colom ha estat destinat a l'Àfrica.

Si sempre és amb goig de tothom que el butlletí d'una societat dóna compte dels donatius que l'han afavorida, per nosaltres és molt major, en els casos en què per damunt del valor material el Centre s'enriqueix amb un do que li aporta les resplendors de l'art. I aquest goig ens ha donat el nostre estimadíssim amic i consoci En Josep M.ª Camps en fer ofrena al Centre d'una imatge del Sagrat Cor per presidir la nova sala de la Secretaria. Una imatge tota ella insinuant dolcesa i majestat; una interpretació digníssima del Crist, antitesi absoluta de l'estatuària frívola i avergonyidora que arreu falsifica l'expressió d'amor que resplendia en la persona de Jesús. Nosaltres ho fem públic no sols per do-

nar les més expressives gràcies a l'artista amic, sinó per dir també públicament l'interès amb què voldríem que la dignificació artística del nostre casal fos una dèria de tots els socis, per tal que portant-hi cada dia una mica d'aquesta espurna d'esperit, tot en ell s'enlairés a la dignitat, que per si mateixa imposa seny, ordre i respecte i és dolç ministeri providencial per induir-nos a l'amor de les coses invisibles.

La gentil senyoreta Na Paquita Lorca rebé la benedicció nupcial de l'Església, el dia 2 de setembre, en donar el consentiment matrimonial a nostre amic el soci En Jaume Vilar. Tingué lloc la cerimònia a l'església de St. Just, davant les famílies i nombrosos amics dels contraents. Rebin tots la nostra més cordial enhorabona i que la pura joia que la gràcia del Sagrament els comunicà aleshores perduri en ells i els fruits de la seva unió fins als anys de les patriarcals longevitats.

Cridem l'atenció de nostres lectors sobre el curs de Religió pròxim a inaugurar-se en el nostre Centre, i del qual es parla en la secció *Vida escolar*. Si algun jove que no sigui soci té interès en matricular-s'hi, pot dirigir-se al senyor secretari el qual l'assabentarà de les condicions. Des d'aquestes columnes sols podem avançar que la matrícula és gratuïta i que aquelles es refereixen només al material i garanties acadèmiques.

Obituari. — La Providència de Déu ha disposat que el dol de la mort envais dues famílies de les més benvolgudes entre nosaltres. El 2 de setembre darrer dormí en la pau del Senyor la mare dels nostres estimadíssims companys Olaguer i Jaume Masip. I el dia 15 el Senyor cridà a la pàtria benaventurada a donya Magdalena Carbonell, mare del nostre President En Francesc Castellet. La simpatia general que les dues famílies tenen al Centre, el tocar tan de prop el dol a companys com els senyors Castellet i Masip dels quals es pot dir que tenen al Centre un tros de la seva vida, ha fet arribar el sentiment d'aqueixes pèrdues a tota la societat en pes. Als enterraments i als sufragis celebrats per la senyora Masip el divendres darrer dia 26 i per la senyora Castellet el dissabte següent, s'és demostrat d'una manera ben palesa que fa innecessari que nosaltres transmetem als nostres amics el testimoni del nostre condol i del record que per elles hi haurà sempre en les oracions dels bons socis del Centre; record que hi ha d'ésser no sols pel vincle de simpatia sinó per deure de justícia, puix que aquestes dones santes i humils mares cristianes són les que en l'austera intimitat de la seva llar formen els homes cristians sincerament, pel caràcter i per la fermesa dels quals solament és possible el sosteniment i l'eficàcia de les societats catòliques. Déu vulgui doncs que sia ben fecund l'exemple preclar que elles han deixat entre nosaltres i que en ell mateix trobin el més suau consol els nostres amics apenats pel traspàs de la persona a qui hom en aquest món més estima.

EL TEXT D'ORIFLAMA HA ESTAT REVISAT PER LA CENSURA MILITAR

ATENES A. G. — França, 157. — Tel. 216 G. — BARCELONA

IMPREMTA
EDITORIAL I COMERCIAL

ATENES A. G.

PUBLICACIONS EDITORIALS
REVISTES - CARTELLERIES
TREBALLS COMERCIALS - BREVIARIS
PROGRAMES

BARCELONA

Carrer Provença, 157-Telèf. 216 G.

ESCULTURA RELIGIOSA

Josep M. Camps i Arnau

MENENDEZ PELAYO, 122

L'Estisora
SASTRERIA VILA

Elegància i bons preus.
rebudes les millors novetats per a la temporada d'hivern.

Carrer Salmeron, 89

SALÓ CLÈRIES

MENÉNDEZ I PELAYO, 136

Exposició i venda
d'objectes artístics

NOTA: Arreglem i reformem tota mena de joies. Comprem or, plati i plata.

Thé i Elixir VIADIN

Per a les enfermetats infeccioses, les de l'estómac i herpètiques, VI RECONSTITUENT VIADIN per a anèmies i pobres de sang. Xarop VIADIN cura la bronquitis, per crònica que sigui.
De venda per tot arreu.

AGENT GENERAL

Sant Pere Màrtir, 44

MERCERIA NOVA

Perfumeria, Bisuteria i Joguines
Menéndez Pelayo 29, Barcelona - (G.)

Important: Obsequiem als nostres clients amb cupons canviables amb articles dels que aquesta casa té a la venda.

GÉNERES DE PUNT

LOS DOLLARS

56. SALMERÓN. 56

ANUNCIEU-VOS

A

OR I FLAMA

Recomanem a tots els nostres
consocis el major interès pels
anuncis d'aquesta Revista
